

Under ett andetag

”Du är så jävla patetisk, kan inte ens förmå mig att tycka ont om dig”

Allt var stilla, höst, han kollade ned på sina fötter och hon talade igen:

”Se på mig, du kan fan se mig i ögonen”

Gatorna ekande tomma, allt som hördes var stadsbrus, prasslande löv från parken och det surrande ljudet från elskåpet vid porten till lägenhet 4A. Han kollade upp.

”Jag vet inte om det är alkoholen eller tröttheten som talar” sade han och lade pannan i händerna. Hon väntade till han samlat sig.

”Jag saknar dig. Du är som i mina tankar hela tiden, alltid varit och är speciell för mig”

”Håll käft, HÅLL KÄFT”

Hon vrålade och slog näven mot cementväggen till det gamla, gråa miljonprojektet. Hon hukade sig framåt och höll om sin hand. Håret föll över ansiktet, hon bet sig i läppen, han började:

”Gick det br...”

”Vad fan tror du?” avbröt hon, fortfarande hukandes över handen.

”Hur tror du att det kändes?” Sade hon under ett andetag. ”Över facebook. Över fucking jävla facebook”.

Tystnad.

Det började dugga men salt regn rann redan ned hennes kinder. Han tog ett osäkert steg i hennes riktning, räckte ut en hand, hon backade.

”Det gör ont” sade hon

”Handen?” frågade han

”Nej.”

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tellusm med Poeter.se id #45649 innehar upphovsrätten